



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยการพัฒนาทางด้านการศึกษาคงคู่ไปด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน และคนที่มีการศึกษาย่อมเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ชุมชนและประเทศชาติ เพราะถ้าประชาชนได้รับการศึกษาดีแล้วจะสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและเทคนิค วิชาการต่าง ๆ ไปช่วยพัฒนาประเทศได้ดังที่ ส่วาง พ่วงบุตร (2525 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า "การพัฒนาประเทศจะบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว จะต้องอาศัยการพัฒนาประชากร ซึ่งนับว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติก่อนเป็นการสำคัญ" ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สิปปนนท์ เกตุทัต (2522 : 6) ที่ว่าการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต้องพัฒนาบุคคลให้เจริญขึ้นในด้านสมอง ร่างกาย จิตใจ และให้มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมด้วย นอกจากนี้ ไพชยนต์ ชาติมนตรี (2520 : 2) ยังได้กล่าวว่า "มนุษย์จะเป็นผู้มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจุดมุ่งหมายของการศึกษามุ่งให้มนุษย์ได้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย สมอง อารมณ์ และสังคม"

การศึกษาในความหมายที่แท้จริงนั้นเป็นการพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ให้สูงขึ้น และพัฒนาจิตใจ ให้หลุดพ้นจากตัณหา เพื่อให้มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เมื่อมนุษย์ได้รับการพัฒนาที่ดี ก็ยังผลให้สังคมส่วนรวมดีขึ้นในที่สุด (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2523 : 1)

เนื่องจากความสำคัญของการศึกษาดังกล่าว ทำให้รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ที่มารับผิดชอบบริหารประเทศจะต้องมีนโยบายที่จะบริหารและพัฒนาการศึกษาของชาติอย่างเด่นชัด ดังที่ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายบริหารประเทศต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พุทธศักราช 2526 ในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายการศึกษาดังนี้

รัฐบาลมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาการศึกษา ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างบุคคล ให้มีความรู้สำนึกและรับผิดชอบต่อสังคมและตนเอง มีความคิดและความสามารถในการ ประกอบอาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม พลานามัย ระเบียบวินัย มีความรักและธำรงศิลปะ- วัฒนธรรมความเป็นไทย ห่วงแทนแผ่นดินเกิด ตลอดจนมีความซาบซึ้งและสามารถมีส่วนร่วม ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างคุณภาพของบุคคลให้เป็น ผู้มีความรู้ความสามารถอันเป็นการพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการของประเทศ

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็น และสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน วิชาพลศึกษานั้นใน ประเทศไทยได้จัดให้มีการเรียนการสอนมาช้านานแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ.2435 โดยการจัดการศึกษา ตามระบบโรงเรียน โรงเรียนที่จัดขึ้นในระยะแรก ๆ เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา เรียกว่า "ประโยคหนึ่ง ประโยคสอง และประโยคสาม" ซึ่งประโยคสามเป็นชั้นเรียนที่สูงสุด (กระทรวง- ศึกษาธิการ 2507 : 1) และในต่อมาวิชาพลศึกษาได้ยอมรับกันว่ามีความสำคัญ เพราะเป็น วิชาที่ให้ประโยชน์ ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีร่างกาย สุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์ มีความอดทน และปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ (บุญสม มาร์ติน 2513 : 8) กับถ้าจะพิจารณาตามแผนการ ศึกษาแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2475 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันนี้แล้ว จะเห็นว่าวิชาพลศึกษาที่จัดไว้ ในหลักสูตรระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความสำคัญและถือว่าเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งของการศึกษา ซึ่งจะมีอยู่ในแผนการศึกษาทุกฉบับมาโดยตลอด และจะเห็นว่าจากแผนการศึกษามาฉบับปัจจุบัน ได้ กำหนดความมุ่งหมายไว้ในหมวดที่ 1 ข้อที่ 6 ไว้ดังนี้ "ให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ" และในหมวดที่ 6 ข้อที่ 51 ยังได้กำหนดไว้ว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษา ในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึก ในคุณค่าของการศึกษา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน" (สำนักงานคณะกรรมการการ ศึกษาแห่งชาติ 2520 : 15)

จะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา เพราะถ้า ผู้เรียนมีร่างกายไม่แข็งแรง ใจคอไม่หนักแน่น ขาดการอนามัย และเป็นคนขี้โรคแล้วก็ย่อมจะมี ผลกระทบกระเทือนไปถึงการศึกษาด้านอื่น ๆ ด้วย ศาสตราจารย์ นายแพทย์ บุญสม มาร์ติน (2513 : 8) กล่าวว่า "การพัฒนากำลังคนนั้นนับว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศ พลังงานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะกระทำสิ่งใดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นก็หมายถึง คนจะต้องมีพลานามัย ที่สมบูรณ์แข็งแรง เมื่อพิจารณาคูสิ่งที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ

มีความอดทน ก็มีอย่างหนึ่งคือ การพลานามัยนั่นเอง"

ดังนั้น ได้มีนักพลศึกษาที่สำคัญหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

กอง วิสุทธารมณ (2510 : 6) กล่าวว่า "การพลศึกษาคือการฝึกฝนร่างกาย ให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องมือประกอบการพลศึกษา ส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโต แข็งแรง ว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย อดทน รู้แพ้ รู้ชนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์ สามัคคี"

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2512 : 10) ได้กล่าวถึงวิชาพลศึกษาว่า "วิชาพลศึกษา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่นบ้างก็ตรงวิธีการ และสิ่งที่จะนำมาใช้ก็คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษาต่าง ๆ"

บุชเชอร์ (Bucher 1968 : 34) ได้กล่าวว่า "วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาแขนงอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยมีกิจกรรมทางพลศึกษาซึ่งได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นอย่างดี เป็นสื่อในการเรียนรู้"

บุคควอลเตอร์ และซีแวก (Bookwalter and Zwaag 1969 : 52) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาว่า "วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งมีความมุ่งหมายสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา วิชาพลศึกษามีได้เน้นความมุ่งหมายเฉพาะอย่างเท่านั้น แต่มีความมุ่งหมายโดยทั่วไปเช่นเดียวกับการเรียนวิชาอื่น ๆ"

แนช (Nash 1948 : 52) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด และเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา และทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะประจักษ์ก็ต่อเมื่อ ได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ ต่อไปนี้ สนามกีฬา โรงฝึกพลศึกษา และสระว่ายน้ำ"

เวย์ (Wayman 1960 : 39) กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับกล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ของร่างกาย เพื่อให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา ที่ได้เลือกตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีร่างกายที่เจริญเติบโต"

นิกสัน และ โคเซ็น (Nixon and Coxen 1975 : 4) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า "เป็นกระบวนการหนึ่งของการศึกษาทั้งหมด ซึ่งกิจกรรมทุกอย่างของพลศึกษาเป็นหลักสำคัญที่ช่วยให้อุทิศการของการศึกษามุ่งบรรลุเป้าหมาย"

จากความมุ่งหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาให้สมบูรณ์ และนอกจากจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ของนักเรียนแล้วยังเป็นส่วนประกอบอันสำคัญที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการศึกษาเล่าเรียนอีกด้วย ดังผลการวิจัยของ ฮาร์ท และ เชย์ (Hart and Shay 1964 : 357-448) พบว่า สมรรถภาพทางกาย กับความสามารถทางวิชาการมีความสัมพันธ์กัน ถ้าสมรรถภาพทางกายดีก็จะทำให้การเรียนดีขึ้น

ด้วยเหตุที่วิชาพลศึกษามีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอันจะขาดเสียมิได้ และเป็นวิชาที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา ดังนั้น นักการศึกษาจึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาเข้าไปในหลักสูตรของโรงเรียน คือตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะถือว่า "การพลศึกษาในโรงเรียนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่นเพราะสิ่งที่เขาทั้งหลายได้เรียนรู้ นั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของเขา" (บุญสมมารติน 2520 : 1) เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ อันจะเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศชาติอีกด้วย

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ จึงได้ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับดังกล่าว ได้จัดทำและประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในปีการศึกษา 2524 เป็นต้นมา จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในข้อ 1 ได้กำหนดไว้ว่า

"เพื่อให้รู้จักดำรงชีวิตแบบพื้นฐานแห่งคุณธรรม ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต และยุติธรรม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ท้องถิ่น และประเทศชาติ (กรมวิชาการ 2527 : 41) เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และแผนการศึกษาแห่งชาติ 2520 วิชาพลศึกษาจึงได้กำหนดจุดประสงค์เอาไว้ทั้งหมด 6 ข้อ คือ

ข้อ 1) ให้มีทักษะและมีนิสัยในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายด้วยกิจกรรมพลศึกษา เพื่อความสนุกสนานและสุขภาพ ข้อ 2) ให้มีคุณธรรม เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวนี้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เป็นอย่างดี ข้อ 3) ให้เห็นคุณค่าของการกีฬา และเล่นกีฬาตามอุดมคติของนักกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน ข้อ 4) ให้สามารถพิจารณา และรักษาสมรรถภาพทางกายและจิตใจด้วยการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำ ข้อ 5) ให้สามารถใช้วิจารณญาณเลือกเล่นกีฬาและออกกำลังกายตามสภาพการณ์ และระดับความสามารถของตนเองด้วยความปลอดภัย ข้อ 6) ให้มีความรักและนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้ดูกีฬาที่ดี (กรมวิชาการ 2527 : 42-43)

จะเห็นได้ว่าทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ 2520 หลักสูตรวิชาพลศึกษา 2521 และหลักสูตรวิชาพลศึกษา 2524 ต่างก็มุ่งให้ผู้เรียนวิชาพลศึกษาเป็นผู้ที่มีสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย จิตใจ และบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้มีทักษะทางด้านกีฬา และการเคลื่อนไหว มีคุณธรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นในจิตใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการกีฬา และวิชาพลศึกษา

จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 วิชาพลศึกษามักเป็นวิชาบังคับอีกวิชาหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนหน่วยการเรียน 6 หน่วยการเรียน โดยแบ่งเป็นวิชาสุขศึกษา 3 หน่วยการเรียน วิชาพลศึกษา 3 หน่วยการเรียน โดยให้ทางโรงเรียนจัดสอนภาคเรียนละ 1 กิจกรรม และมีจำนวนหน่วยการเรียน 0.5 หน่วยการเรียน และยังมีกลุ่มวิชาเลือกให้ทางโรงเรียนที่มีความพร้อมเปิดสอนตามสภาพความพร้อมของแต่ละโรงเรียนอีกด้วย กลุ่มวิชาบังคับที่มีให้ทางโรงเรียนเลือกจัดสอนภาคเรียนละ 1 วิชา มีดังต่อไปนี้

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ 001	ห่วงข้ามตาข่าย	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 002	แฮนด์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 003	วอลเลย์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 004	เนตบอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 005	แบดมินตัน	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 006	คาบสองมือ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 007	พลอง	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 008	ศิลปะป้องกันตัว	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 009	ฟุตบอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0010	การบริหารกายประกอบดนตรี	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0011	ยูโด	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0012	ซอฟท์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0013	กิจกรรมเข้าจังหวะ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0014	ฮอกกี้นาม	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0015	ยิมส์นาสติก	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0016	เซปักตะกร้อ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0017	เทนนิส	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0018	วูต่าน้ำ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 0019	กิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	0.5 หน่วยการเรียนรู้

กลุ่มวิชาเลือกมี 14 รายวิชา ดังต่อไปนี้

พ 0120	กรีฑา	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0121	มวยปล้ำ	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0122	ยกน้ำหนัก	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0123	มวยไทย	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0124	มวยสากล	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0125	จ้าว	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0126	โปโลน้ำ	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0127	ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0128	กระโดดน้ำ	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0129	จักรยาน	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0130	บาสเกตบอล	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0131	ตะกร้อ	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0132	รักบี้ฟุตบอล	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้
พ 0133	ยิงธนู	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน	1 หน่วยการเรียนรู้

หมายเหตุ

โรงเรียนอาจนาวีชาในกลุ่มวิชาบังคับมาจัดเป็นวิชาเลือกได้ ทั้งนี้จะต้องไม่เป็นรายวิชาที่เลือกเป็นวิชาบังคับแล้ว และจะต้องจัดสอนรายวิชาละ 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น ส่วนการเขียนรหัสให้เปลี่ยนรหัสสองตัวแรกเป็น 01 เช่น พ 0018 ว่ายนํ้า ถ้าจัดเป็นวิชาเลือกให้เขียนเป็น พ 0118 ว่ายนํ้า

จากการสำรวจความต้องการของเด็กวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะใช้ความต้องการของเด็กเหล่านั้น เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา จัดหลักสูตรการเรียนการสอน จัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับเด็กในด้านที่เกี่ยวกับพลศึกษาพบว่าเยาวชนต้องการที่จะพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งสุขภาพอันดีและมีสมรรถภาพทางร่างกายสูง (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2522 : 6 อ้างถึงในสมาคมการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา 1944 : 225-226) สำหรับประเทศไทยกองการวางแผนการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (1966 : 55-56) ได้กล่าวถึงความต้องการของเยาวชนในด้านที่เกี่ยวกับพลศึกษาพบว่า เยาวชนต้องการที่จะพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งสุขภาพอันดี มีสมรรถภาพทางร่างกายสูง และมีสุขภาพจิตดี และนอกจากนั้นเยาวชนยังต้องการจะพัฒนาคุณลักษณะที่พึงปรารถนาต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความมานะพยายาม ความมีระเบียบวินัย และการให้ความร่วมมือในกิจการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวรศักดิ์ เพียรชอบ และสุจริต เพียรชอบ (2522 : ง) ที่พบว่า ความต้องการที่สำคัญของนักเรียนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาทางด้านร่างกาย ต้องการเป็นมีร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีบุคลิกภาพดีและเป็นผู้ที่มีร่างกายได้สัดส่วน

ดังนั้น การจัดการศึกษาจะให้ได้ผลดีและบรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอน จะต้องมีการศึกษาถึงข้อมูลหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะเกี่ยวกับผู้เรียนทางด้านวุฒิภาวะ ความต้องการ ความสนใจ พัฒนาการของผู้เรียน ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของสังคมด้วย ข้อมูลที่ได้เหล่านี้จะเป็นรากฐานในการกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาที่สมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ ชาตรี มณีศรี (2521 : 145) ที่ว่า ในการจัดทำหลักสูตรควรมีข้อควรคำนึงอยู่ 2 ประการคือ ประการแรกเกี่ยวกับตัวผู้เรียน การเข้าใจโครงสร้างพัฒนาการทางกายของผู้เรียนว่ามีความเจริญเติบโต มีการพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม ความต้องการ ความสนใจอย่างไร และประการที่ 2 หลักสูตรที่ดีจะต้องตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม ค่านิยมของสังคมนั้น ๆ ขนบธรรมเนียมประเพณี

ตลอดจนความเชื่อและศีลธรรมของสังคมนั้น ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงควรให้เป็นไป เพื่อสนองความต้องการ ความสามารถอันจำกัด ความถนัดที่มีอยู่ และส่งเสริมประสบการณ์ชีวิต (พิสิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงพูล 2528 : 5) วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 101) ได้กล่าวว่า "การสอนที่ดีนั้น ครูจะต้องสามารถเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับลักษณะ ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ และสภาพในการเรียนนั้น การเรียนจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และได้ผลดี

เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามจุดหมายของวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดว่า เป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะได้มีการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับความต้องการทางด้านพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียน การสอนพลศึกษาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในส่วนภูมิภาค ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาค ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล ในส่วนภูมิภาคในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ความต้องการทางด้านความมุ่งหมายในการเรียนพลศึกษา
 - 1.2 ความต้องการทางด้านการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษา
 - 1.3 ความต้องการทางด้านวิชากิจกรรมพลศึกษา
 - 1.4 ความต้องการทางด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 1.5 ความต้องการทางด้าน การทดสอบสมรรถภาพทางกาย
 - 1.6 ความต้องการทางด้านคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 - 1.7 ความต้องการทางด้านวิชาการ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาล ในส่วนภูมิภาค เท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน ได้ตอบแบบสอบถามตามความต้องการของตนเอง และคำตอบเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

สมมติฐานการวิจัย

ความต้องการที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่แตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความต้องการ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนอยากจะได้ หรืออยากจะให้ทางโรงเรียน จัดให้ในการเรียนพลศึกษา ในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน

2. การเรียนพลศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 ด้านความมุ่งหมายในการเรียนพลศึกษา
- 2.2 ด้านการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษา
- 2.3 ด้านวิชากิจกรรมพลศึกษา
- 2.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.5 ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
- 2.6 ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
- 2.7 ด้านความรู้ทางด้านวิชาการ

3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในปีการศึกษา 2531

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
2. เพื่อเป็นแนวในการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตครูพลศึกษา ของสถาบันผลิตครูพลศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะตรงตามความต้องการของนักเรียน เพื่อที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ